

G.

Q. II, 109.

Ant. I, 264. etc.

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.
- 7.
- 8.
- 9.
- 10.
- 11.
- 12.
- 13.
- 14.
- 15.
- 16.
- 17.
- 18.
- 19.
- 20.
- 21.
- 22.
- 23.
- 24.
- 25.
- 26.
- 27.
- 28.
- 29.
- 30.
- 31.

31
30

SYNOPSIS
VITÆ ET RERVM
GESTARVM

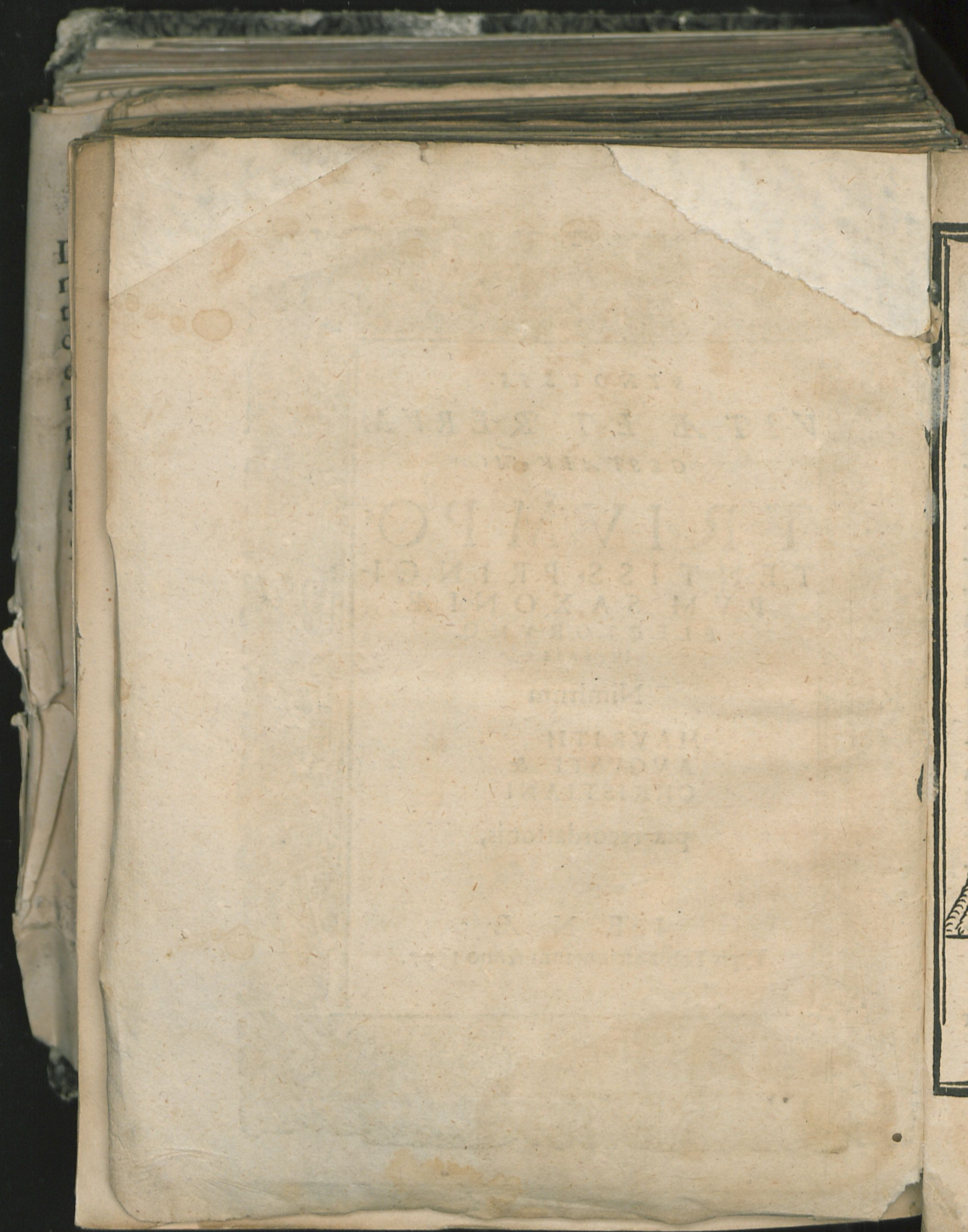
TRIVMPO-
TENTISS. PRINCI-
PVM SAXONIÆ
ELECTORVMQ.
IMPERII

Nimirum
MAVRITII
AVGVSTI &
CHRISTIANI
piæ recordationis,

IENÆ
Typis Tobiaë Steinmanni Anno 1597.

97.

I.

MAVRITIVS

D V X S A X O N I Æ S. R. I M-
perij Septemvir & c. Heinrici filius,
Alberti nepos.

ORTVS.

R I G I N E M E F A M I-
lia vetusta ac nobilissima VViti-
chindi Magni Saxonum & Anga-
riorum Regis, qui vixit anno Chri-
sti 785. & à Carolo Magno Impe-
ratore Romano ad veram Christi religionem
adductus est, stirpe Saxonica habuit nusquam
interrupta sanguinis serie, uti Spalatinus & alii
eum seculi deriuant.

AVVS.

Auus Mauritij Albertus, Princeps non bel-
lica solùm virtute nulli secundus, verùm etiam
pacis artibus, & domestica disciplina cœteris sui
loci omnibus præstans, maximis rebus pro Ma-
ximiliano I. Romanorum Rege in Belgico, ad-
versus regem Vngariæ Mathiam in Austria ge-
stis clarissimus. Dextera manus Imperij In-
nocentij VIII. PP. literis nominatus.

Pater

Pater.

Pater HENRICVS, primò in iuuentute Fri-
siae ostio insulae & Amasis interiectae à patre
Alberto praefectus, & seditiosae multitudinis re-
bellantis impetu furioso in oppido Francica ob-
sessus in summo vitae discrimine versatus, & à
patre tandem liberatus est. Deinde ut peregrina-
tione prudentiam aleret, & variorum popu-
lorum instituta, & mores cognosceret, fortè et-
iam religionis ergò, ut illius temporis persuasio
erat. Hierosolymam & post aliquot annos Com-
postellam in Hispanias profectus est. Postea Im-
peratoris Maximiliani I. aulam eiusq; bella Bel-
gica & Venetiana secutus est, ipsique ob virtu-
tem, fidem, & singularem nauatam operam
charus fuit. Maternum genus duxit à Mega-
polensium Ducum illust. familia vetere & regia,
ex qua orta est Catharina piissima foemina
principis MAGNI filia, In quo cum aliae virtu-
tes Magno & sapiente principe digna, tum exi-
mia reverentia erga literas & doctrinarum stu-
dia fuit, eaque vel ut in primis Reipub. guber-
nandae necessaria & salutaria amavit.

Nasditas.

Mauritius in celebri metallorum Vrbe
Friberga Misnica 12. Calend. Aprilis Anno
post CHRISTVM natum millesimo quingen-
tesimo vicesimo primo in lucem vitalem editus
est.

est. Petrus Apianus insignis Mathematicus inspecta eius genitura, prædixit heroica animi & corporis præ eminentia dona præstantia, & tandem in felicem & sane immaturum exitum principis, nec postea eventus defuit.

Annus agens ætatis vicesimum Anno nimirum CHRISTI 1541. Agnetem optimi & bellicosi principis Philippi Hassiæ Landgravii filiam natu maximam coniugem elegit. Et patris laudatissimi ducis demortui gubernationem conditionis totius & hæreditatem adiit, summa ordinum omnium gratulatione, ante annos, animumque gerens, curasque viriles, atq; in primo limine principatus Ecclesias & Academias ditiosis visitari constituit, summa liberalitate collapsas restituit, conservavit, & tres eximias & illustres scholas de novo aperuit. Dresdam Lipsiamque firmissimis operibus munivit, arcesque novas magnificentissimis ædificiis extruxit, & veteres aliquot restauravit.

*Coniugium
& Principatus.*

His aliisque pacis vel artibus vel naturæ ornamentis nemini secundus, bellica tamen virtute & laude magis excelluit.

Ter cum agnato Ioh. Friderico Electore ad arma devenit. Primo quidem de oppido Episcopi Misnensis Vurcen ad Muldam sito, in quo uterque tributum belli Turcici causa indictum, collig-

*Civilia bella
1542.*

colligendi jus sibi competere contendebat, dissi-
dium adeò atrox & acerbum inter ipsos exarsit,
ut suos utrinque ad arma & quidem in ipsis Pas-
sionis & resurrectionis Christi ferijs conuoca-
rent, sed interuentu Philippi Halsiæ Landgrauij
soceri Mauritij bellum diremtum quidem, sed
animorum offensiones non sublatae sunt.

1546. ^{2.} Secundò cum ditiones sobrini Ioh. Fride-
rici Elect. à Carolo Cæsare proscripti cum Fer-
dinandi Boemiæ regis copijs inuasisset, patriã &
subditos respiciens Imp. mandatis & suo officio sa-
tisfecisset, vim & iniurias à se & suis ùdiq; ppullas.

1547. ^{3.} Tertiò cum ab eodem omnib. propè ditio-
nibus exutus ad vim eius depellendum suaq; re-
cuperanda sese tandem cum Cæsare & Ferdi-
nando coniungere coactus fuisset, atq; propè
Mulbergam fulo fugatoq; exercitu & capto ipso
Electore præclarum virtutis specimen ederet.
Ideoque in castris Archimarschallatus Electo-
ratusq; dignitate cum magna parte harum diti-
onum auctus & ornatus esset.

1542. ^{1.} *Externa.* Primò in Vngaria ad Pestum Mauritius tã-
quã in militiæ disciplinam profectus spontè &
voluntate sua cū 1000. Equitib. ad Christianorū
exercitum suis stipendijs sese adiunxit, atq; hu-
ius socius & consors dimicationis & periculi fu-
it, in quo bello memorabilis in primis Mauritij
virtus eluxit & documenta magnanimi & fortis
bellatoris dedit. Hostem n. Turcã valida manu
aliquo-

aliquoties aggressus, terrorem maximum ipsi incussit. Semel tamen in prælio & velitatione singulari circumfusus ab hostibus, cum vitæ discrimine equo deiectus, ac in terram prostratus est, quem iacentem turba & colluies barbarorum pressit, ac in apertum sanè vitæ & salutis periculum Dux coniectus fuisset, nisi à Bartolomeo Ribischio nobili Thuringio & latellite corpore suo, corpus Domini tegente & ictus hostiles excipiente tantisper impetum Turcorum sustinuisset, donec equites Mauritanii advolarent, Turcos dissiparent, & dominum furori hostium subtraherent.

Secundò Carolo V. Imp. contra Gallia re-
gem Franciscum in obsidione ad Landerfium
voluntariè militavit, eoque officio singularem
sibi Cæsaris benevolentiam & favorem concilia-
vit.

1543.

Tertiò iterum Cæsari cum exercitu lectis-
simo contra Gallum ipse & frater Augustus au-
xilio veniens hostes nimia alacritate & impetu
aggressos, insignem ad D. Victorinum & Sun-
desirum reportant victoriam.

1544.

Quartò, socero Landgravio Hassiæ adver-
sus Henricum Ducem Brunsvigiæ subsidio veni-
ens, suo aduentu & intercessione pacifica inspe-
ratae victoriæ compotem eum fecit.

1544.

B

Quintò

5.
1552. Quintò ad Magdeburgenses à Cæsare hostes iudicatos & prosriptos bello persequendos cõmuni ordinum Imperij suffragio Dux militiæ creatus est, eosq; obsidione graui & longo undique conclusit & cinxit, tandem eò compulit, ut pacem petere & urbem conditionibus sanè tolerabilibus in tutelam Ducis dare coacti sint. In quo bello & durante sanè obsidione collectam militum manum in agro Hadelensi Verdensis diocœsis Dux ipse incredibili fortitudine & virtute dissipauit & repressit.

6. Sextò, his peractis arma in Cæsarem ipsũ inuitus quidem, & ut fidem socero captivo Landgrauio Hassiæ datã, seruaret, ipsumq; liberaret, conuertit, atque incredibili celeritate & imperu Alpium Rheticarum fauces, superatis, captisque Ereburgi mōtis angustijs, qua iter ad Oenipontẽ est, expugnauit, præsidioq; inde deiecto ad Oenipontem properans, terrorẽ & fugã quasi imp. & aulicis incussit, indeq; Patauiam recta pacificandi causa, hortatu & arbitrio Ferdinandi aliorũq; Principum intercessione amica, se contulit. Vbi has conditiones obtinuit, ut & Landgrauius liberaretur, & Pax Religionis perpetuè profitentibus Augustanam confessionem daretur atque
7. firmaretur.

Postremò eius expeditio, ut victoria cæteris illustrior, ita morte ipsius sola omnium luctuosior

rior fuit, qua Albertum Marchionem Brandeb.
cum quo antea coniunctissimè vixisset, armis &
incendijs in patriam grassantem, & tandem à se
dissunctum & sibi dira minitantem ad vim eius
reprimendam, patriamq; impendentibus peri-
culis liberandam ad Sifridshusium vicum propè *Pugna ca-*
arcem Peinam collatis signis fortissimè pugnās, *lamitosa.*
ingenti prælio vicit, & in ipso cursu victoriæ
globo parvæ machinæ traiectus accepto vulne-
re lethali tertio post die in castris vitam cum
morte commutavit Imp. Regioni, bonisq; o-
mnibus maximo sui suæq; virtutis desiderio re-
lictò, & sic intra 17. annos quibus hisce ditioni-
bus optimè præfuit, totidem ferè expeditionib.
bellicis ipse interfuit, cum vixisset annos 32.
Mens. 3. Dies 21. Horas 10.

In juventute & prima eius pueritia statim *Privata*
ingens donorum varietas in natura & ingenio *vita.*
Mauritij cum summa parentis optimi & præce-
ptoris Ioannis Riiij Atthendoriensis doctissimi *Tyrocinia*
ad miratione & elogio emicuit: quod humanū, *singularia.*
mite, prudens, graue, magnanimum, placabile,
moderatum, verax, iustum, semper sibi constās,
hilare & lætum, deniq; natiua bonitate & indole
verè Heroica & ad omnia summo Principe di-
gna præuolante excellens: Arma tamen magis
quàm libros amans, ut armis potius quàm literis
natum esset.

B 2

Aulam

Aulam sobrini & Electoris Ioh: Friderici aliquot annos secutus, cunctorum animos ad sui amorem admirationemque rapiebat; omniumque corda sibi devinciebat.

In aggrediendis reb. admodum circumspectus providus, cautus, industrius, laboriosus & efficax consilio expeditus & manu promptus fuit.

Interior etiam & domestica ejus vita honestissimorum exemplorum pietatis veræ in Deum, temperantiæ, frugalitatis, continentia plena, & tamen erga omne hominum genus liberalissimus, & in consuetudine cotidiana valde iucundus & perurbanus fuit. Venationis studio maximo flagavit.

*Portenta
preceden-
tia mortem*

Portenta & præfagia mortis hujus optimi Principis, Fabricius quidem multa recenset. Canum laniena, qua ad mortem usque dimicarunt. Strepitus in aere, Sanguineæ in herbarum foliis guttæ hominum & equorum in campo illo, in quo conflictus habitus fuit, nocte intempesta auditi clamores, eiulatus item nocturni in oppidis.

In arce Perlini de statua solida Mauricij, nulla vi adhibita, delapsum caput est. Ipse quoque Viro cuidam optimo & docto, in domo flagrante, per somnium visus fuit.

Inte-

Intestina Sinershusiæ condita, corpus è ca-^{Sepultura.}
stris Fribergum maximo omnium cum mœro-
re delatum in templo Mariano conditum, mo-
numento maximè insigni & regio.

Vnicam filiam Annam è conjugè illustr.^{Heredes.}
susceptam reliquit, quæ postea Principi Vrania
Vuilhelmo coniugio tradita est.

Huic Principi & bellatori egregio Geor-
gio Fabricius poeta excellens hoc scripsit Epi-
taphij loco Elogium.

*Mauricius cecidit, bellax Germania plange
Amissa Imperij quanta columna tui.
In tua Mars armis cur impie viscera sevis;
Ecce tuum, cecidit seua per arma decus.
Mauricii tumulum cernens Germania plange
Pectore magnanimo non habitura parem.*

B 3

II. AV-

I I.

AVGVSTVS.

DVX SAXONIÆ, SEPTENVIR

Imperij, MAVRITII frater, Henrici
filius, Alberti nepos.

NATVS EST ILLVSTRISS.

Nativitas.

Dux in oppido insigni & metallario
Friberga pridie Calend. Augusti
Anno Servatoris millesimo quin-
gentesimo vicesimo sexto.

Nomen AVGVSTI ab omine præiudiciali
patris optimi suscepit, qui etiam varia indicia,
& vaticinia de se habuit magnifica, quòd etiam
euentus postea respondebat. A teneris enim
annis præclaræ pietatis, sapientiæ, gravitatis, re-
ctitudinis, maximique ingenii & singularium
virtutum indoles in eo enituit. Ideoque cum
fratre Seuerino in aula Regis Ferdinandi, adiun-
cto ipsis studiorum formatore cum filijs regijs
educatus est, & postea adolescens 18. annorum
Mersburgensem Diocæsin post Sigismundi Lin-
denau obitum administrandam suscepit: Ec-
clesiarum inspectione & cura Georgio Anhal-
dino Ernesti filio Principi religioso & docto
commendata.

*Ab augurio
& à DEO
consecrato
non ab au-
gendo.
Indoles.*

Milia

*Tyrocinia
militaria.*

Militavit Carolo V. in Gallia & fratris Mauricij socius, & particeps victoriarum, fortitudinis & clementiæ in bellis Vngaricis, Gallicis, & Germanicis fuit, specimenque fortis & magnanimi Principis singulare dedit, & præcipuè in bello Gallico ad Landerfium singularem sibi Cæsaris benevolentiam & fauorem conciliavit.

Coniugium.

Christiani III. Daniæ Regis filiam Annam ingenio & omni virtute excellentem virginem heroinam coniugem 12. Octob. Anno Ch. 1548 duxit, & sacrum nuptialem Torgæ celebrauit, copulante eos Georgio Principe Anhaltino.

Principatus

Extincto in prælio cum Marchione Alberto Brand. ad Siuershusium fratre Mauricio, Augustus summa omnium subditorum studio & alacritate nec non veneratione nominis ipsius receptus est, ditionemque illius armorum tractatione aliquandiu dissipatam in statum pacificum restituit, & omnia ad pacem pertinentia procurauit.

Inprimis autem studia literarum & doctrinam veræ religionis summoperè amavit, & ad eam promouendam cogitationes & animû totum convertit, & quo conservari & ad posteritatem propagari possent, nulli curæ, operæ, & sumptui pepercit. Nec non summa liberalitate

ralitate Academias restituit, & amplissimis re-
ditib. atq; censu locupletavit, Patriæ & iudicijs le-
gib. correctis optimè consuluit. Sacerdotum pu-
pillis & viduis prospexit. Latrocinia, quæ locis
multis inualuerunt, severè coercuit.

Externa quidem bella, ut supra comme- *Bella.*
moratum est, gessit. Semel in Turcas pro Repub.
semel pro Carolo V. Imp. contra regem Gallo-
rum, postremo in bello Germanico Caroli &
Ferd. operam suam strenuè nauavit, & singula-
rem auctoritatem & fauorem sibi conciliavit.

Interna nulla habuit, pacem enim amauit
& coluit, per eumq; aurea pax armis & precib.
antea extorta, in conuentu Augustano postu-
lantibus & urgentibus Augustanæ confessionis *A. 1555.*
Principibus, in primis verò Augusto Duce reno-
vata, declarata, aucta & confirmata est.

In tota eius gubernatione pacem maximè *Vita priva-*
coluit, Germaniamque & dissidia intestina
Imperii studiosè sanctèque quoad potuit, se-
dauit, bonumque Principem nihil à patre
bono differre, exemplo suo declarauit. Diti-
onem ædificijs & structuris magnificis & mu-
nitio.

C

nitio[n]ibus pro loco & tempore ornauit. In Im-
perio consilio & authoritate maximus, atque
ob fidem & præstantiam donorum Imp. 4: cha-
rus fuit.

*Princeps
ingeniosis-
simus.*

Nec non in eo aliæ virtutes sapiente Princi-
pe dignæ, tum eximius quidam ardor & scelus
erga religionem veram propagandam & ad po-
steros conseruandam enituit, & in trigessimum
terè annum patriæ magna cum laude prudentiæ,
iustitiæ, bonitatis, clementiæ, & amoris ac stu-
dij publicæ pacis & tranquillitatis tuendæ præ-
fuit. Exemplo Ottonum Imp. iam ætate corro-
borata linguam latinam didicit, & quocunque
cum aut animi aut ingenij impetustulit, id na-
turæ bonitate & assiduitate intentionis facilimè
consecutus est. Fuitq; Princeps miræ seueritatis
in delinquentes, & ad rem familiarem attentis-
simus, reditus auxit, & ædificia omnibus in lo-
cis reparauit. Inuenit lateritia ædificia, & reli-
quit marmorea, Dresdæ urbi impensè commo-
dauit.

*Affabilitas
in Principe.*

Æquus iudex diuiti & pauperi extitit. Cum
videret aulicos & satellites humilibus personis
secum loqui cupientibus, accessum liberum ad
se prohibere, sapius dixit: Date unicuique acce-
dendi

dendi locum. Non enim propter hoc ad fastigium sum à DEO destinatus, ut hominibus in arca præcludar, quod etiam Rudolphi I. Im. Rom. dictum fuit. Pro symbolo habuit: Domine conserua me in vera agnitione Filii tui.

Animi deliquio miro & virium corporis defectu subito abreptus est XI. die Febr. cum paucos ante menses nuptias secundas cum Hagna Hedvigi Anhaltina Ioachimi Ernesti filia apud sponsæ parentes celebrarat, & reliquerat ex prima coniuge Anna regia sobole, & XV. plantis cœlestibus mater fœcunda Christianum filium, unicum hæredem paternorum bonorū & honorum, & filias tres, Elisabetham, Ioanni Casimiro Palatino, Annam Io: Casimiro Duci Saxonie Coburgi aulæ sedem habenti, & Dorotheam Henrico Iulio Duci Brunsvicensi elocata.

Obitus.
1586.

Augustum vir doctus hoc elogio honoravit:

*Justicia Josaphat, David pietatis honore
Præ reliquis Salomon pace celebris erat.
Augustus maiora refert ingentibus ausis
Singula namq; illis sunt data, cuncta at ei
Ergo*

*Ergo tot ornatus fuerit cum dotibus unius
Quid vixit vivo hoc maius in orbe duce?*

Fribergē magnificentissimè tumulatus.

II. CHRI

III.

CHRISTIANVS I.
 SAXONIAE DVX SEPTEM-
 uir Imperij, Augusti filius, Henrici
 nepos, Alberti abnepos.

Natiuitas.

ILLVSTRIS, DVX CHRISTI-
 anus natus est anno millesimo
 quingentesimo sexagesimo Drelda
 4. Calendarum Nouemb. patre Au-
 gusto Principe laudatiss. verae Reli-
 gionis obseruatore, cuitore ac nutricio munifi-
 co & Iustitiae, pacisque publicae custode fido,
 Matre Anna Regis Daniae Christiani III. opti-
 mi: vereq, Christiani, & laudatissimi filia, inge-
 nio, prudentia, & alijs omnibus regiae matronae
 virtutibus ornata heroina praestans.

Educatio.

Puer ab utroque parente ad amorem pi-
 etatis & verae de DEO doctrinae, ad modestiam,
 temperantiam & conuenientem Principi ado-
 lescenti grauitatem morum, pari humanitate &
 mansuetudine temperatam, & quidem
 summa cum animaduersione sedulo institutus
 & saeuus factus est. Formatore studiorum adiun-
 cto Doctore Paulo Vogelio Iurisconsulto, poli-
 ti ingenij & doctrinae linguis literisq, exculto, &
 singulari morum grauitate venerando.

Cum

Cum vigesimum primum ætatis annum *Coniugium.*
compleuisset, data est ei in matrimonium. So-
phia Illust. Electoris Ioh. Georgij March. Brand.
filia pietate & modestia singulari & admiran-
da prædita atq; à patre simul ipsi gubernationis
politice administratio tradita est. In publicis
enim Camerae & Cancellæ iudicijs ipse præse-
dit, & cum Consiliarijs ex nobilitate delectis, &
Iuris legumq; peritis controversias ipse audiuit,
& iuste ac legitimè diremit.

Post obitum patris prouinciarum governa- *Admini-*
tionem totam non exiguis cum difficultatibus *stratio.*
& oneribus coniunctam suscepit, atque omni-
bus virtutibus bono Principi & patri conveni-
entibus, amore & studio veræ & sinceræ pieta-
tis, beneficentia erga subditos, iustitia, veritate,
clementia, comitate & fide excelluit. *Natura.*
Natura siquidem eius fuit ingenua, verax & candida o-
mnis fuci, simulationis, doli & fraudis expers, *Ingenium,*
osor superbiæ, amorem & indignationē prom- *Mores.*
tam in fronte gerens, splendidæ elegantie & ar-
tificiofi ordinis & ædificiarum studiosus. Casti
pudoris decus in coniugio amore mutuo, suavi, *Progenies.*
sincero & constanti, & fide eximia seruauit, in
eoque tres filiolos & totidem filias Illust.
DVCVM Saxonie familiam ad posteritatem
D E O

DEO iuuante & benedicente propagaturos pro-
creauit.

Mors.

Vt autem ignis quò clarior fulsit, eò citius
extinguitur, & ingenia quæ illustriora, breuio-
ra sunt, ita Princeps ille Christianus tot prouin-
ciarum & ditionum amplitudine, opib. & glo-
ria florens, cum alioquin firmo & robusto cor-
poris habitu esset nondum completo ætatis an-
no tricesimo primo, in ipso flore & cursu rerum
& ætatis vivere desit, ut de ipso Virgilianum il-
lud rectè usurpare possimus: Ostendent ter-
ris hunc tantum fata, nec ultra esse sinent.

Itaque improuisa & graui ægritudine op-
pressus ex hac mortali & verè calamitosa, in cœ-
lestem, & omnium curarum, dolorum & angos-
tum expertem vitam & gloriam inexplebilem
translatus est Anno Christi 1591. Die 25. M. Sep.
Et ut verè ros, vapor, umbra, tumor, puluis, nix,
somnia, fumus, spectrum, pluma, ratis, transitus,
aura, cinis, nostra vita sit, hoc exemplum heroi-
ci Principis sanè illustrat. Cui in templo S. Cru-
cis Dresdæ tale Cœnotaphium magnificè ere-
ctum est.

Sic erat ensiferi de Christi nomine dicti

Effigies, oculi, crura, statura, gena.

Hac germana fides, pectus sublime beatum

Prole & se digna coniuge coniugio

Vita

Vita brevis, sat longa tamen, dum vita saluti
Consuluit patria, dum pia mors anima,
Qui placide moritur, satis hic bene vixit, & illic
Hæc quæ non oculus gaudia vidit, habet.

& in templo Mariano Fribergæ tumultatus.

Pro commonefactione fugacitatis vitæ hu-
manæ, hōb in loco festivam illam narrationem
somnia vitæ nostræ scitissimè depingentem,
quam Ludovicus Viues in Epistola quadam de
Philippo bono cognominato Burgundiæ Duce
commemorat, adscribendam duxi, quæ etsi
ἀποσδιόρωσως fortasse videbitur, tamen ut de vitæ
humanæ fragilitate & fælicitatis hominum tam
superiorum quàm infimorum somnio attenti-
us hac etiam occasione cogitemus, breuiter reci-
tare libet.

NOcte quadam à Cœnâ cum aliquot præci-
pui aulicorum per urbem Mechliniam de-
ambulans Philippus bonus Burgundus, iacen-
tem conspicatus est, medio toro hominem de
plebe ebrium, altum stertentem.

*Festiva
narratio de
fugacitate
vitæ huma-
næ.*

In eo visum est experiri, quale esset vitæ no-
stræ ludicrum, de quo sæpius illi essent collo-
cui. Iussit hominem deferri ad palatium, & lecto
ducali collocari, nocturnum Ducis pileum ca-
piti eius imponi, exutaque sordida veste linea,
aliam è tenui ssimo ei lino indui.

D

De mane

De mane ubi evigilavit, præstò fuere pueri nobiles, & cubicularij Ducis, qui non aliter quàm ex Duce ipso quærerent, an luberet surgere, & quemadmodum vellet, eo die vesti.

Prolata sunt Ducis vestimenta regia. Mirari homo, ubi se eo loci vidit: indutus est, prodijt è cubiculo, adfuere proceres, qui illum ad sacellum deducerent: Interfuit sacro, datus est illi osculandus liber & reliqua penitus ut Duci.

A sacro ad prandium instructissimum, à prandio cubicularius attulit chartas lusorias, & pecuniæ acervum, lusit cum magnatibus sub ferum, deambulavit in hortulis, venatus est in leporario, & cepit aliquot aues aucupio. Cœna peracta est pari celebritate quàm prandium, accensis luminibus inducta sunt Musica instrumenta, puellæ atq; adolescentes nobiles saltarunt, exhibitæ sunt fabulæ: hinc commessatio, quæ hilaritate atq; inuitationibus ad potandum producta est in multam noctem. Ille verò se largiter vino obruit præstantiss. & collapsus in somnium altissimum. Iussit eum DVX vestimentis prioribus indui, atq; in eundem locum reportari, quo prius fuerat repertus. Ibi transegit totam noctem dormiens. Postridiè experrectus cepit secum de vita illa Principali cogitare incertum habens, fuisset ne res vera, an visum, quod animo esset per quietem observatum. Tandem collatis

collatis conjecturis omnibus atque argumentis
statuit somnium fuisse, & ut tale, uxori liberis
ac vicinis narrauit. Quid igitur interest inter
diem illius & nostros aliquot annos? nihil pe-
nitus, nisi quod hæc est paulò diuturnius so-
mnum, ac si quis unam duntaxat ho-
ram, alter verò decem somni-
asset.

F I N I S.

collocat in suis omnibus adque ad
statu hominum felle & uale, exen libris
ac vicinis parant. Quid igitur inter
dum illis & nostris apud nos? nihil pe-
nius, omne quod hoc est paulo duntaxat lo-
manus, ad huiusmodi huiusmodi ho-
tam, aliter vero decem homi-
aliter

F I N I S

Vc. 2751. 8

ULB Halle 3
002 691 590

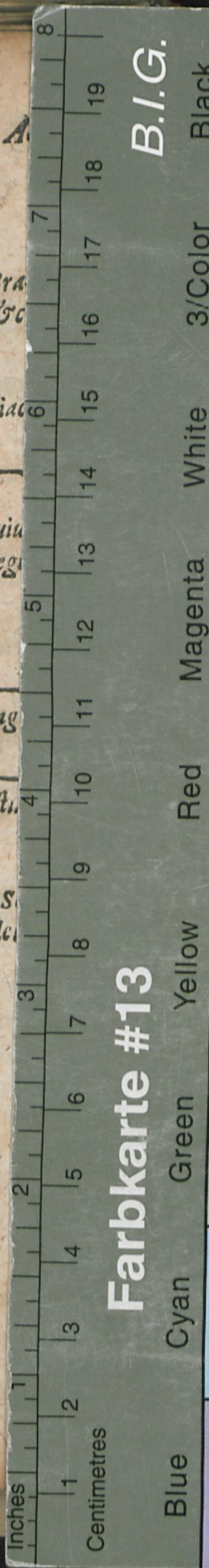
St

Reber ✓

M.T.

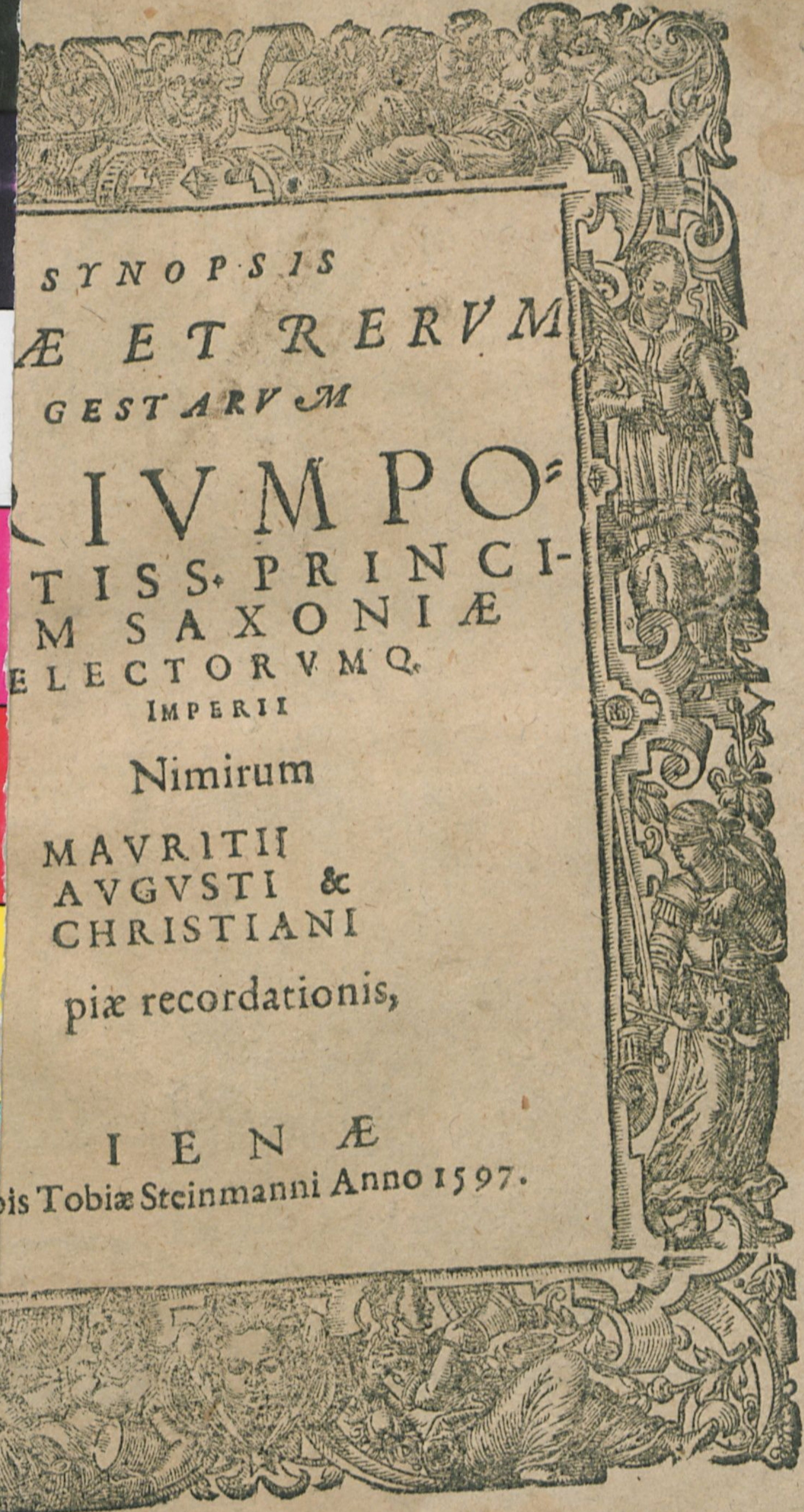

Farbkarte #13

B.I.G.

31
30

SYNOPSIS
Æ ET RERVM
GESTARVM

IVMPO
TISS. PRINCI-
M SAXONIAE
ELECTORVMQ.
IMPERII

Nimirum
MAVRITII
AVGVSTI &
CHRISTIANI
pia recordationis,

IENÆ
bis Tobia Steinmanni Anno 1597.

